

دلیل آن نوع کسب‌وکار، فعالیت و شکل جامعه امروزی است که موجب دوری خانواده‌ها از همدیگر شده است. این فضاها موجب می‌شود خانواده‌ها کنار هم بمانند، بسازند، همراهی کنند، تجربه کنند، بازی کنند، خلق کنند و شاید یک کسب‌وکار خانوادگی راه‌اندازی کنند.» او همچنین با اشاره به حضور سالمندان در آموزش سفالگری می‌افزاید: «رشته صنایع دستی بخصوص آموزش سفال موجب مهارت‌آموزی و تقویت عضلات دست‌ان‌ان می‌شود. چه بسیار افرادی که در صورت تمایل، وارد این حرفه و رشته می‌شوند تا از این راه اشتغالزایی کنند. فارغ‌التحصیلان بعد از اتمام درست آموزش، بعد از مدتی خودشان مدرس می‌شوند. تعدادی

از هنرجوهای خودم در این مجموعه مشغول به کار تدریس و آموزش شده‌اند. از سال ۹۳ که شروع کردیم سالانه حداقل ۱۰۰ کارآموز در این دوره‌ها ثبت‌نام کرده‌اند و ۱۰ استاد هم‌اکنون در کارگاه مشغول به آموزش هنرجوها هستند.» حسینمردی در ادامه می‌گوید: «بخش دیگری از این مجموعه تولید است؛ اولین و تنها کارخانه تولیدکننده ظروف دست‌ساز سرامیک. در این مجموعه ۴۵ نفر مشغول کار هستند. ۴ سال پیش برای اولین بار حصیر را با سرامیک تلفیق کردم که ثبت میراث فرهنگی شد. برای این موضوع چند زن حصیرباف هم به اعضای سرامیک‌سازی مان اضافه شدند. این موضوع در زمینه تلفیق چرم با صنایع دستی هم اتفاق افتاد.»

فرزند، پدر و مادر، همسر و مسائل دیگری هستند می‌توانند در کنار آنها، کسب‌وکار هم داشته باشند.»

حسینمردی با اشاره به ثبت اولین مجموعه سفال و سرامیک در ایران می‌گوید: «یک بخش از کار ما، کلاس‌های آموزش خانوادگی و فامیلی است. به این شکل که مادر، پدر و فرزند در کلاس‌های آموزشی شرکت می‌کنند. شاید

روانی می‌شود و بهترین درمان برای افراد مبتلا به افسردگی است، شاید چون سرشت آدمی هم از گل است. این مسأله موجب می‌شود که افراد زیادی خود را سرگرم فراگیری ساخت سفال کنند تا شاید آرامش دل انگیز بعد از روزهای شلوغ و ازدحام پایتخت را بیابند و استرس و نازاحتی روحی آنها کاسته شود. حسینمردی با اشاره به اینکه از همه گروه‌های سنی برای یادگیری هنر سفالگری اینجا می‌آیند، می‌گوید: «همین حالا هم شاگردان زیادی از همه اقشار و هر رده سنی داریم. از کودکان، نوجوانان، جوانان، میانسالان تا خانواده‌ها و سالمندان در این دوره‌ها ثبت‌نام و برای خود کارآفرینی می‌کنند. بسیاری از خانواده‌ها کودکان خود را برای رشد خلاقیت ذهنی به این کارگاه می‌فرستند تا در حین بازی با گل، خلاقیت ذهنی آنها نیز افزایش پیدا کند و به لحاظ روانی هیجانات آنان تخلیه شود.»

حسینمردی که فعال حوزه گردشگری و صنایع دستی است، می‌گوید: «حدود ۱۳ سال پیش این کار شروع شد و ۷ سال پیش این مدرسه به ثبت رسید. با ترویج مدارس و مجموعه‌های مهارت‌آموزی زمینه اشتغالزایی، درآمدزایی، رشد، انگیزه و شکل‌گیری شخصیت اجتماعی بویژه در زنان فراهم می‌شود. هرچند هدف من فقط زنان نبودند ولی اکثر پرسنل و نیروهایی که استخدام شدند زنان هستند و هدفم این بود تا فضایی ایجاد کنم که هنرمندان و هنرجویانی به این فضا وارد شوند و آموزش ببینند. از مزایای صنایع دستی، این است که وقتی زنان درگیر مسائل خانواده،

حدود ۹۰ درصد کارآموزان در بخش سفال و سرامیک پس از آموزش وارد بازار کار شدند و اکنون در کارگاه خودشان فعالیت می‌کنند. با ترویج مدارس و مجموعه‌های مهارت‌آموزی زمینه اشتغالزایی، درآمدزایی، رشد، انگیزه و شکل‌گیری شخصیت اجتماعی به بویژه در زنان فراهم می‌شود

۹۰

درصد کارآموزان

نگهبانی که هنرمند می‌شود

۶ سال پس از افتتاح باغ ایرو، پسر جوانی که از دیار افغان دل‌کنده بود، به ایران آمد. احمد اکابر که در بخش رستوران و کافه و نگهبانی این باغ مشغول کار بود اکنون دنیای دیگری را پیش روی خود می‌بیند. دست‌های خاکی‌اش را به سوی تکه گلی می‌برد و آن را برمی‌دارد و ورز می‌دهد. می‌گوید: «زمانی که مدرسه سفالگری باغ ایرو پا به عرصه وجود گذاشت، فرصت خوبی بود تا به دنبال علاقه خودم بروم. هر روز پس از تحویل پست کاری وارد کارگاه می‌شدم و آنقدر آموزش دیدم و تمرین و ممارست کردم تا توانستم به اینجا برسم.»

گلی را که روی چرخ بود شکل می‌دهد و در چشم برهم زنی یک لیوان پیش رویش می‌چرخد. می‌گوید: «آب فقط در لیوان سفالی مژه می‌دهد.»

برای مشاهده فیلم
بار کد را اسکن کنید

ایران

۳۳۳

ایران سال